

Ernst Johann Friedrich Mantzel

**Programma, Qvo Rector Academiae Rostochiensis, Ern. Joh. Frid. Mantzel,
Philos. & Juris Doctor ... Ad Unius Hominis Jesu Christi, Omnium Hominum
Collapsas Res sua Sanctissima Passione & Morte restituentis Salutarem
Memoriam ... Cives Academicos ... hortatur ...**

Rostochii: Typis Io. Iacob. Adleri, [1732?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004017081>

Druck Freier Zugang

J. 512.

1732. Fasten.

~~M-1256. 21b.~~

24. Febr. 1732

PROGRAMMA,
QVO
RECTOR ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,
ERN. JOH. FRID. MANTZEL,
PHILOS. & JURIS DOCTOR, ATQVE INST. PROF.
ORDIN. H.T. FACULT. JURIDICÆ DECANUS

AD
UNIUS HOMINIS
JESU CHRISTI

Omnium Hominum Collapsas RES
sua Sanctissima PASSIONE &
MORTE RESTITUENTIS

Salutarem Memoriam,
OMNES OMNIUM ORDINUM CIVES
ACADEMICOS HONORATISSIMOS

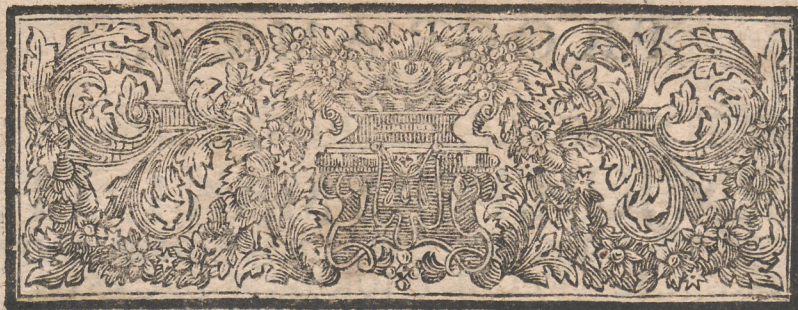
Officio jubente, sedulus hortatur.

Simulque,

Ut ad Orcum releganda ORGIA, sive FESTA
BACHICA, tanquam NOCTES PECCATI &
INJUSTITIÆ, decenti Sanctimonia, Sum-
maque Accuratione vitentur,
Studiofus Svafor est.

ROSTOCHII,
Typis IO. IACOB. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD.
Typographi,

M. 1256 216

IN PASSIONE DOMINI VERA SALUS
HOMINI,
PECCATI NOCTEM FUGITAT, EAN-
DEM QUI RECOGITAT.

S At recte, si fat scite Ennius, sui ævi
gravis, utut incomptus Poeta, & anser inter
Olores, cecinit, Fabii Maximi Dictatoris, deinde,
quod hostem mora fregisset, Cunctatoris nomine
insigniti, heroam Virtutem, remque felicissime gestam de-
scribens:

*Unus Homo nobis cunctando restituit rem:
Non ponebat enim rumores ante salutem.
Quos versiculos Maro, Ennio multa debens, ita ex parte re-
petit*

- - - - Tu Maximus ille es
*Unus, qui nobis cunctando restituis rem.
Actum erat de rebus Romanis, Hannibale Poeno victricia
armâ per Italiam circumferente, exercituque alias Rerum
Dominorum, gentisque togatæ, proh pudor! ad interneci-
onem cæso, Mox conclamandum; Fuimus Romulidæ, ste-
tit*

tit Capitolium, & ingens gloria Quiritum; Sed vocato ad ultionem foedissimæ cladis Cannensis Fabio, Fortunæ volubilis errores in melius corrigebantur: Hic enim, licet rumore Vulgi ob cunctationem, & quod hostem primo impetu non reprimeret, falso traductus, eodem posthabito, imo etiam laudem famæ incertæ ante salutem Victoriæ non captans; Sed potius tempori inserviendum ratus, hostemque ad Capuam luxuria diffluentem & effoeminatum tandem aliquando adortus. Victorque Victoris evadens, rem patriæ penitus collapsam *Unus* gloriosissime restituebat. Hoc tam splendidum facinus, quo posteri Virtutem imitarentur, Ennius ipse pater, tunc forte impotens ad arma dicenda profiliens, marcido quidem stylo, sed tamen brevitate se commendante, ac multa paucis dicente, proponit. *Mittimus hæc Romana & tralatitia.* Quid interim impedit, quo minus istud Poëtæ veteris effatum unico verbo mutato, nam cunctatio hic locum non invenit, nostrum faciamus? dicendo:

Unus Homo nobis patiendo restituit rem.

Salvatorem nostrum unicum, JESUM CHRISTUM innuo præter quem nulla salus est superstes, in qua nobis in æternum bene sit. Gravissimo lapsu ruerat misellum genus humanum. Satanae atrocibus insidiis Protoplasti felicitate paradisiaca, imo & coelesti exciderant. Culpam poena premebat comes, mors atque damnatio. Nullo discrimine habito quoslibet posterorum non tantum una manebat nox, & cunctis calcanda semel erat via lethi; sed etiam horrendum dictu! poenæ nunquam finem habituræ, infernalisque barathri cruciatus perpetui, justo Jehovah Judice sententiam prædicendo promulgante, imminebant. Verum enim vero, audiamus Apostolum loquentem: Uti per *Unius Hominis* peccatum mors dominata est per illum *unam*; multo magis illi qui acceperunt plenitudinem gratiæ & donorum ad Justitiam, dominabuntur in vita per *Unum* JESUM CHRISTUM. Uti igitur per *Unius* peccatum condemnatio omnium hominum venit: ita etiam per *Unius* Justitiam Justificatio vitæ venit

venit super omnes homines : Nam uti per *Unius* Hominis inobedientiam multi peccatores facti sunt, ita etiam *Unius* obedientia multi justii. (Rom. III, 17. sqq. Uti *Unius* peccato multi sunt mortui, ita multo magis DEI gratia & donum multis contigit per JESUM CHRISTUM, *Unum* Hominem in gratia (Rom. V, 15.) Uti per *Unum* Hominem mors; ita per *Unum* Hominem Resurrectio venit (1. Cor. XV, 21. Sic etiam *Unicus* Homo J. C. est Mediator inter DEUM & Homines, (1. Tim. II, 5.) Qui sine adjutore & adjutrice (valeant indiscreti cultores Mariæ, ipsam auxiliares manus tanto operi adhibuisse perhibentes) torcular *Solus* calcavit, Jes. LXIII, 3. de quo Cajaphas uti Bileami asina, inscius oportuna loquens, vera fatebatur & fabatur : Præstare *Unum* Hominem interimi, quam totam gentem interire (Joh. XI, 50.) Hic itaque *Unus* Homo, & idem Homo-DEUS in carne manifestatus, & in humilitate in terris circumambulans, rumores salutis Hominum restituendæ non antetulit. Neque auram Encomiastarum suorum, vera tamen profitentium, captans, cum ipsum ut maximum Prophetam, Doctorem eloquentissimum à DEO missum, & quem non deprædicarent; Neque cavillationes calumniatorum, ipsum peccatorum socium, seditiosum, Cæsari censum denegantem, blasphemum, veneficumque pronunciantium, tanti faciens, ut his obicem sibi poni pateretur in divino proposito desperatas res humanas restaurandi. Hic Dictator Maximus, idemque perpetuus, bello pro nobis agendo & patiando felicissime confecto, & hostibus triumphatis, universum genus mortalium gratia, gloria & æterna salute donavit. Hunc Restitutorem amissorum Orbis Christianus debita gratitudine merito veneratur. Sic optime cana atque veneranda Antiquitas, quam primitivam Ecclesiam vocant, posteritati consuluit Festa anniversaria instituens, quibus insignia beneficia nostri Victoriosi Sospitatoris in nos perditos, & æternæ damnationi addictos collata, non secus ac in Sabbathorum sacris conventibus, memori & grata mente recoleremus. Verita, ne his solemnibus

mnibus intermissis, salutaris recordatio ad aeternam nostram beatitudinem adeo mirifice anteaactorum, spongia oblivionis tandem oblitteraretur. Nec vana fuit illa praecavendo: Et enim si hodie, posthabita observatione annuorum festorum viveremus, ah! quanta inscitia, & turpis barbaries, alias etiam coecas hominum, maxime rudis plebeculae mentes occoecans, ubique & apud plerosque dominaretur. Sed grati merito agnoscimus, instinctu divino adeo prudenter a Majoribus constitutum esse, ut haec sacra in sancta DEI Ecclesia, nunquam intermoritura *ἀναμνησθεως* ergo perpetim vigerent, iisque certi dies dicarentur. Cum vero recensio Passionis Dominicae, quam Patres Historiam Historiarum vocitare svererunt, latissimum campum aperiat, ita, ut paucis diebus ingens illud spatium cursu emetiri non detur: Rerumque amplitudo, Majestas & dignitas arctis cancellis includi nequeat, provida cura superiorum seculorum, (cujus, etiam acutissimis antiquitatum indagatoribus non liquet) factum est: Ut huic admirandae, diffusae, & ubertate materiarum abundantis rei, in salutem omnium hominum sic gestae, rite recolendae, tempus Quadragesimale, sex hebdomadibus constans, quarum hodie coepta fit pia parasceve, destinetur: quo in publicis sanctis congressionibus, domique singula capita ferventiori studio, diutinaque attenta religione in sobrietate atque jejuniis tractari possint. Est sane haec historia, ab Apostolo velut in compendio Verbum de Cruce dicta (1. Cor. I, 18.) inexhaustus fons, & profundissimus Oceanus mysteriorum, hic quot verba tot pondera. En hic *Theologiam Catecheticam*, in thesi & fundamento fidei informantem. *Acroasmaticam*, acutissima ingenia exercentem. *Moralem*, rectum tramitem & viam regiam Virtutum Christianarum quovis modo ostendentem. Siftit se hic *Pansophia*: Gentium quippe Doctor, alias eruditissimus, se nihil seire fatetur, praeter JESUM crucifixum. Ut & *Pamphilia*, cum nemo majore amore flagret, quam qui Vitam pro amicis, imo pro hostibus amittit (Joh. XV, 13. Rom. V, 10.) suosque

que ad finem usque diligit. (Joh. XIII, 1.) Nec non *Panstra*
tia: cum in ingenti virtute incedens Heros hostes die zeli &
 ira suæ contrivit. (Jes. LXIII.) Hic Vir Summa integritate
 & innocentia nobis se hodegum præbet; adeo, ut ejus vita
 sanctissima nostræ sit perpetua regula: Ipsius passio nostra
 institutio, ejus patientia nostræ sapientia, quam summo jure
 Gymnasium Fidei Salvificæ, & Virtutum Christianos appri-
 me condecens, quis appellaverit. Ast conferamus nos
 in penetralia, & dicta miscellaneorum instar, Evangelista-
 rum Harmoniam secuti, uti in technothecis fieri solet, per-
 lustremus. Magnatum publice coenantium tricliniis non
 raro se spectatores immiscent: Ingrediamur videndi cupidi,
 aspiciamus Hospitem largissimum, agni paschalis comestione
 unum diem anticipantem, cum in parasceve festi sibi mors
 immineret. Intueamur azymis vescentem, quo ut Legis
 finis ipse Agnus paschalis Novi Testamenti, Mosaicam Le-
 vitici cultus abrogaret, Veteresque ritus honeste sepeliret.
 Conspiciamus se inungi permittentem, ut se vere Christum,
 non tantum in conceptione, sed etiam brevi ante passionem,
 uti deinde in sepulchro exhiberet. Stupefscamus viso Do-
 mino Dominantium ut servo fervorum de coena surgente,
 præcinctorio amictu, genu nixo, discipulis *rodovsija*, vel ut
 loqui amant, pedilavio, servitium præstante. Miremur abje-
 ctam humilitatem illius, quem omnes Angeli coelestes ado-
 rant. Interfimus animis præsentibus institutioni Sacro-San-
 ctæ Synaxeos. Perpendamus intimiore sensu sublime hoc,
 & ingenia excedens Sacramentum. Audiamus Oratorem
 vere Chrysofomum, finito sermone Evcharistico apobaterion,
 ut Scaliger effert, vel si mavis cantionem cygneam stylo
 gravi & suavi fundentem. Quid non exinde prædictionum,
 paranesium, præmunitionum, solaminumque observabimus.
 En ecce, quam intenti ora auditores teneant, & orationi huic
 propempticæ inhient. A quibus etiam gratissimus ille ho-
 spes miro ipsorum amore flagrans, vel jam edicto celeusma-
 te: *Surgamus & hinc discedamus*, adeo non divelli poterat, ut
 potius

potius valedictoria verba vel inter ipsos stans, vel in via, ulterius prolongaret. Comites simus itineris antitypo Davidis torrentem Kidron pervadanti vel pervadenti. Cernamus porro cernuum in monte Oliveti orantem, agonizantem, ab Angelo tamen confortatum veri sanguinis thrombos & grumos exsudantem. Horrescamus, atque nostri causa luctantem pectore contuso & largis lacrumis veneremur. Eminus conspiciamus Salvatorem insontem a scelestissimo proditore propudioso osculo exceptum, militum malitia abreptum, interim tamen eisdem unico verbo *Sum* prostermentem. Præbebit se videndum mirum mansuetudinis exemplar: Chirurgi scilicet aure cassum militem sanantis, vix imitabile. Sic patientiam omnipotentis, & omnipotentiam patientis attoniti suspiciamus. Hinc tædas hostiles prælucentes sequamur. Ducent nos Captivi, vinculis constricti, comites ad Hannam & Cajapham Pontifices. Suspiciamus hic in convertendo Petro ejusdem mirandam comitatem, interrogati rotundam responsum, Detestemur colaphos sacrosanctæ faciei inflictos, corrasa falsa testimonia, ac sententiam patrum & fratrum ignorantia, vel potius malitia, in Synedrio magno graculorum more sibi assidentium & concrocitantium: *Hic reus mortem promeruit.* Hæc sunt acta funestæ noctis, infrequentium die lethali truculentissimarum passionum prodromes. Pergamus cum sponse nostro arctius vincto ad Prætorium Pilati, Aulamque Herodis. Percipiamus Actorum feralem boatum & rugitum, plenis buccis suum *Crucifige* repetentium. Judicis Inquisitionem, Innocentis apologiam, empætæ Antipæ sannas, JESUM ut reum fordidatum; mox non sine omine candidatum. Spectatores simus atrocissimæ, & truculentissimæ Flagellationis sacratissimi corporis Dominici: sædisimæ vere Regis, in scenica petulantia pro pseudo-Rege habiti illusionis, conspuitionis, obnuptionis, coronationis. Sit nobis conspicuus Amicus noster candidus & rubicundus, in attrita purpurea chlamyde miserrimo cum lemmate: *Ecce Homo*, apparens. Dehinc
iii.

individui adhæreamus lateri beluina clamoris iteratione ad supplicium crucis postulati, nefario latroni æquiparati, ac tandem morti addiæti.

Tremiscentes sequamur Salvatorem nostri causa Hierosolymis ad funestum Golgathæum montem protractum, in medio latronum crucem suam, furciferorum instar, Romano more, portantem, inter portandum præ lassitudine subsidentem, sine dubio fustibus plagisque adaectum, Vestibus spoiatum, amare potatum, vulneratum, cruci affixum. (Aspice mortalis, pro te datur hostia talis!) Auditores simus Oratoris de Crucis cathedra dulcisonum, & ut ita dicam amorisfluum Heptalogum proponentis, à Spectatoribus insultantibus, imo & impio latrone convitiis false proficisci. Introspeciamus fontem salutarem vulneris, sævitia militis lancea vi adaecta, lateri ipsius inflicti. Observemus miracula mortem DEI-Hominis consequentia. Associemur bigæ pollinctorum, triga sanctarum mulierum teste, Corpus Domini ligno crucis dementium, pretiose in sepulchro splendido, ad hoc triste ministerium donato, componentium, idque honeste inungentium. Tandem abiturientes damnemus vyperas nondum sibilare desistentes, demortuumque Principem vitæ lingua trifulca traducentes, & excubias sepulchrales emendicantes, ac cippum obfignatum suspirando relinquamus. Hic tantum est quasi conspectus longissimæ historiæ, hæc sunt quasi lemmata. Sic brevibus lineis reputantur acta diei adeo lugubris ut antea noctis atrocissimæ. His omnibus quantum fieri potest, rite pensitandis, uti dictum tempus Quadragesimale, in cuius limine stamus, dedicatum est. Et laudandum sane est piæ antiquitatis institutum, magnificimus merito priscorum temporum devotionem, nostram hodie viventium multis parasangis antevertentem. Sincerus cultus in hypocrisin, hæc in superstitionem non tantum, sed etiam in vitia alia passim degeneravit. Quid sibi vult Jejunium Quadragesimale Pontificiorum spurium Carniprivium dictum? Quid est subdole carnibus, ovis, lacte, caseo, butyro abstinere,

abstinere, & piscibus delicatissimis, quasi vero non essent carnei, (1. Cor. XV, 39.) laute vesci? qua de re alii agunt pluribus. Jejunia quidem ad præparationem animæ orantis & pœnitentis maxime conducentia, nulli improbamus, utpote in S. Scriptura commendata; attamen pseudo-meritoria ista, uti in Papatu, præsertim in Quadragesimâ observantur, pœnitentis despiciamus. Instans dies, prisco nomine Mercurii dictus, Caput jejunii ibidem audit, quo jure ipsi viderint. Alias etiam Cinerum vocatur. Varios tunc adhiberi solitos ritus Historiæ Eccl. Auctores indicant; sed & ii in superstitionem defiverunt: ergo nec apud nos magni sunt, & cum cæteris erroribus transeant.

Perendinus dies merito inter nefastos numerandus, & infausto delendoque nomine *Fast-Nacht* dictus, speciem forte religionis præbuit. Ut, si recte memini, quando antiquitus in memoriam Crucifixi Redemptoris panes crucis figura pisti & comesti sunt, quod & hodiè apud nos in usu quidem est, paucissimis vero cur id fiat, cognitum. Virgas etiam recordationi iisdem cæsi inservisse; atque invicem missas crediderim; sed isto die petulantia & impietatis instrumenta sunt. Hac septimana, imprimis sub ejus initium, quasi in *Nocte peccatorum*, regnat ferme ubique effrenata licentia, luxuria: regnant varia nefandorum vitiorum genera e comeffationibus, comotationibus, ebrietate progenita. Spurcissima Gentilium ipsana, foeda Bacchanalia, urenda filix, proh nefas! inter Christianos renata sunt. Bacchi Orgia, sive festa primum in Ægypto celebrata, mobilitate vigentia, mox in Græciam penetrarunt, inde in Italiam, & sic porro. Hæc alias Liberalia, Lyæia, Dionysia, & cum quovis triennio in iis insaniretur, Trieterica nominata, nefanda lascivia, utroque sexu omnem pudorem exuente, sacra erant. Putasses, exorta luce Evangelii, ac Ethnicismo ex plurimis regionibus pulso, has diabolicas & foetidas spissæ noctis tædas simul extinctas esse; sed uti in proverbio est; Ubi DEus Templum struit, ibi Satanus suum delubrum adstruit, sic inter
)(Christia-

Christianos, malus Dæmon suum morem Bacchicum servare
 nisus est. Quid non mortalia pectora coegit & cogit turpis-
 simum cacoethes. Hoc malum, quo non pestilentius ullum,
 instar gangræne serpens, imo perniciosissimo volatu, perni-
 ciosissime retro ex Italia ruens, Germaniam aliaque Regna,
 Republicas, Aulas, Urbes, imo etiam pagos infecit. Hinc
 ubique hoc infelix lolium dominatur. Quæ non præbent
 spectacula sic dicta Carnevalia, plurimis (ut qui de his Sa-
 tanæ & tenebrarum operibus ex professo, uti dicitur, scripse-
 re, recensent,) exitalia & lethalia, larvatos Faunos, Satyros,
 Silenos, Bacchos, in scenam producentia. Currunt lympha-
 tis similes, hirsuti, cornuti, nasuti &c. Sic luditur, promi-
 scue Veneri litatur, Circes poculo alii sani insani in bestias
 mutantur, sic ἀσελγῶς & ἀσώτως vivitur. Hæc est bella præ-
 paratio, penitentia, jejuniis & meditationibus piis viam
 sternens. Tandem etiam ad nos, vicinasque oras; licet non
 in tanto excessu, detestandæ & execrandæ Noctis Bacchicæ
 vitia proruperunt. Iisdem passim, præsertim in hac nostra
 Megapoli, cum immedicabile vulnus non aliter quam ense
 sanari posset, severissimis mandatis contraitum est, ne pars
 sincera traheretur. Interim, ut fieri solet, quod utut obtura-
 tis scatebris, aqua tamen hac & illac ebulliat: Sic latis licet
 legibus, vetita qua data porta ruunt. Josias noster redivi-
 vus, GUSTAVUM ADOLPHUM, Gloriosæ memoriæ Du-
 cem Mecklenburgicæ innuo, uti ad eradicanda in hac sua
 provincia, enormia vitia, scandalorumque & superstitionum
 genera natus fuit, jam anno 1661. sub initium sui Regimi-
 nis in ipso juventæ flore, laudabili edicto cavet, ne Baccha-
 nalia viverentur: refragantibus multa decem imperialium
 irrogata, & qui non haberet in ære, luat in corpore. Qualia
 mandata postmodum repetita leguntur. Prouti & severa
 Ampl. Senatus edicta prostant. In hac nostra perantiqua Aca-
 demia quotannis hac ipsa Dominica ex instituto Veteri paræ-
 nesius apprime ad Cives dirigitur, quo sibi ab hoc inveterato
 quidem, sed maxime damnabili malo caveant, cum in-
 signis

signis Virtus sit Vitium fugere. Attamen nunquam non recrudescunt sanata vulnera. Ne igitur hæc lues pestifera denique vires sumat, officii ratio postulat, ut ad *Vos o Mei!* præfens dirigatur adhortatio. Estis Filii Lucis, ambulate in Luce, Vitæ Noctem & umbram mortis. Quid vobis cum caligine & Principe tenebrarum. Nox præterit; dies illuxit (Rom. XIII, 12.) Ut estis diei, sic sobrii sitis, ebriis noctu ebriis. (1. Theff. V, 6. sqq.) Nullum est commercium Lucis cum caligine. (2. Cor. VI, 14.) Si avetis Lumine Vitæ frui, Luminis mundi vestigia premite (Joh. IIX, 12.) Si vultis vitare acerba multa, & tristes animi cavere morsus, consulite conscientiæ, parcite sanitati, Studete famæ. Missi huc in spem Patriæ, Patronorum, Parentum, ne eandem frustreremini, Vitæ navos fugientes. Quid non malefvada ebrietas designat, quæ non incommoda comestiones pariunt? hinc jurgia, noctivagi tumultus, dedecora vociferationum, provocationes, digladiationes, vulnera, sanitatis corporis & animæ dispendia, ut nihil de male collocatis sumptibus dicam. Quid si crastinum mane revocaverit, quasi per nubem hæsternos, atque nocturnos excentrice nimis ductos circulos, facta infecta optabuntur. Itaque Timete DEUM, vereamini Magistratum. Aretophili plenis velis, Pegaseisque passibus ad Tychopolin & Timiopolin contendite. Memores estote mei pridem editi programmatis de Academia Vindice. Vere sui vindex est, inquirens scilicet in annos Academicos, temporisque ibidem exacti rationem deinde postulat. Pro scopo Vestro proposito diligentiam adhibete. Otio vacantes, studiis vacate. Aurifabri peripsemata auri solícite colligunt, asservant. Tempus est auro pretiosius. Cavete ne Vobis ipsis nimis sero occinatis:

Damna fleo rerum; sed plus fleo damna dierum.
Rex poterit rebus succurrere; nemo diebus.

Adhæc novistis: quantas turbas Satanas, Princeps tenebrarum per Opera opacæ Noctis Vitiorum, quibusdam lucifugis,

gis, Carminum famosorum autoribus obstetricantibus ediderit. Laboretis nobiscum ut innotescat omnibus, quinam sint illi homunciones. Ah! quomodo uretur illorum conscientia stigmatate ferme insanabili. Nesciunt hi, aliorum famam, quæ hisce morsibus & scommatibus nihil læditur, arrodentes, à Poeta Nigros & cavendos vocari? Sciant se iram divinam, ni serio ipsos facti hujus atrocis poeniteat, incurrisse, nec se, si nomina eorum innotescant, hoc in suo foro impune laturos.

DEUS T. O. M. tenebras in lucem, Noctemque in diem convertens, convertat hosce, ut sobrii fiant ex Vinculis Satanæ. Vos vero Filii Lucis, talia vitia fugientes & execrantes, conservet in splendore solis Justitiæ, Nostrumque omnium corda dulci memoria pro nobis passi & mortui Salvatoris in diebus Vitæ & Nocte Mortis recreet, quo ipsi vivamus, ipsi moriamur, æternisque gaudiis in Luce infinitorum bonorum & honorum coelestium fruamur.

Editum sub Sigillo Rectoratus Academiæ

Rostochiensis, ipsa Dominica Esto mihi,

anno æræ Christianæ MDCCXXXII,

die 24. Febr.

signis Virtus fit Vitium fugere. Attamen nunquam
 crudescunt sanata vulnera. Ne igitur hæc lues
 nunc vires sumat, officii ratio postulat, ut ad Vos
 sens dirigatur adhortatio. Estis Filii Lucis, am-
 bræ, Vitæ Noctem & umbram mortis. Quid ve-
 liginæ & Principe tenebrarum. Nox præterit;
 (Rom. XIII, 12.) Ut estis diei, sic sobrii fitis, &
 ebriis. (1. Theff. V, 6. sqq.) Nullum est commer-
 cum caliginæ. (2. Cor. VI, 14.) Si avetis Lumin-
 Luminis mundi vestigia premite (Joh. IIX, 12.)
 tare acerba multa, & tristes animi cavere morsu
 conscientiæ, parcite sanitati, Studete famæ. In
 spem Patriæ, Patronorum, Parentum, ne eanden-
 ni, Vitæ navos fugientes. Quid non malefvi-
 designat, quæ non incommoda comessationes pa-
 jurgia, noctivagi tumultus, dedecora vociferat-
 vocationes, digladiationes, vulnera, sanitati com-
 mæ dispendia, ut nihil de male collocatis sumpt-
 Quid si crastinum mane revocaverit, quasi per-
 sternos, atque nocturnos excentrice nimis duct-
 facta infecta optabuntur. Itaque Timete DE-
 mini Magistratum. Aretophili plenis velis, Pega-
 fibus ad Tychopolin & Timiopolin contendite
 estote mei pridem editi programmatis de Acade-
 ce. Vere sui vindex est, inquirens scilicet in ar-
 micos, temporisque ibidem exacti rationem dein-
 Pro scopo Vestro proposito diligentiam adhibete
 cantes, studiis vacate. Aurifabri peripsemata
 colligunt, asservant. Tempus est auro pretiosissi-
 ne Vobis ipsis nimis sero occinatis:

Damna fleo rerum; sed plus fleo damna d
 Rex poterit rebus succurrere; nemo dieb

Adhæc novistis: quantas turbas Satanas, Princ
 rum per Opera opacæ Noctis Vitiorum, quibus

